

tere, at Danmark i år 2002 stadig er et kønsopdelt og dermed uretfærdigt samfund. Dette har ligestillingsministeren også redegjort for i sin årlige redegørelse for arbejdet med ligestilling i 2001 og perspektiver for 2002.

Videnscenter for Ligestilling har kun eksisteret i et år. Det blev oprettet som et led i den model, man i 2001 fandt frem til var mest hensigtsmæssig efter tre års kulegravning af organiseringen af ligestillingspolitikken i Danmark. En model, der medførte en tredeling af ligestillingsområdet med en minister, et videnscenter og et klagenævn.

Ved nu at nedlægge Videnscenter for Ligestilling træder Danmark et kæmpeskridt tilbage i tiden, hvad angår organiseringen af indsatsen for at sikre en større ligestilling mellem kønnene i Danmark.

Videnscenterets rolle med uafhængigt at overvåge, indsamle og formidle viden om ligestilling overtages nu af Ligestillingsafdelingen under ligestillingsministerens ressource, hvilket betyder, at uafhængigheden af ligestillingsministerens og dermed skiftende regeringers politik på ligestillingsområdet nu anfægtes.

Ligestillingsministerens argument om, at græsrodsorganisationer i fremtiden vil kunne varetage den debatskabende funktion, der også er en opgave for Videnscenter for Ligestilling, er samtidig blevet imødegået af selv samme græsrodsorganisationer i deres høringssvar til loven.

Regeringens argument om at nedlægge Videnscenter for Ligestilling af økonomiske årsager giver ikke mening, idet der kun spares halvdelen af de 10 mio. kr., videnscenteret hidtil har fået bevilget. De resterende 5 mio. kr. går i stedet til Ligestillingsafdelingen under ligestillingsministerens ressource til at købe eller udføre de opgaver, som Videnscenter for Ligestilling hidtil har udført.

Regeringen kunne således have sparet de samme midler ved blot at foretage en generel besparelse på Videnscenter for Ligestillings bevillingsramme, da centret allerede har vist vilje og kompetence til selv at tjene penge på internationale ligestillingsprojekter.

I forbindelse med implementering af EF-direktiv 76/207/EØF skal hvert medlemsland etablere et organ eller organer, der kan fremme, analysere, overvåge og understøtte ligebehandling

af mænd og kvinder. Disse organer kan være en del af menneskerettighedsorganer, klagenævn eller domstolslignende organer. I lyset af dette giver det heller ikke mening at nedlægge det organ, der netop har stået for at udføre disse opgaver, som opremses i EF-direktivet.

Et tredje mindretal i udvalget (SF og KRF) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme imod det stillede ændringsforslag.

Et fjerde mindretal i udvalget (EL) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling. Mindretallet vil stemme for det stillede ændringsforslag.

Enhedslisten bemærker i øvrigt, at Videnscenterets rolle har været at fremme, kvalificere og skabe debat om ligestilling mellem mænd og kvinder samt at understøtte bestræbelserne for at indarbejde ligestilling i al politik, planlægning og forvaltning. Centeret har i sin korte levetid iværksat en lang række opgaver og formidlet derom i oplysende, læsevenlige og værdige pjecer, blandt andet »Bedre sammenhæng mellem familieliv og arbejdsliv«, et tema, der berører dagligdagen i en lang række børnefamilier. Centeret står ligeledes for etableringen af »Netværket for køn og etniske minoriteter«, et samarbejde mellem organisationer for etniske minoriteter, praktikere og centeret, og hvor et af temaerne er tvangsægteskaber, et tema, der er særligt aktuelt.

Efter Enhedslistens opfattelse er regeringens forslag om at nedlægge centeret et tilbageslag for ligestillingen i Danmark. Videnscenter for Ligestilling bør bevares. Centeret leverer viden om de fortsatte ligestillingsproblemer, vi har i Danmark, og om de nye, der dukker op. Selv om man i Danmark i forhold til nogle lande er nået langt med ligestillingen, halter det fortsat på mange områder, blandt andet omkring børnepasning, tvangsægteskaber, prostitution, lønforhold, repræsentation i beslutende organer, vold i hjemmet, seksuelle overgreb, sexchikaner og porno i det offentlige rum. Der er stadig en masse at tage fat på.

Enhedslisten mener, at det er nødvendigt med et organ, der er politisk uafhængigt af skiftende regeringer for at opnå optimal formidling, debat og vidensindsamling om ligestillingsproblemer.

Enhedslisten mener, at videnscenterets debatskabende funktion er central, og kan derfor ikke